

KOMU DOVOLÍME NÁM RADIT?

(kázání, evangelický sbor Krnov, neděle 9.1.2022)

Čtení: I. Mojžíšova 2,15-3,6
Evangelium podle Matouše 3,13-4,11

V novém roce před námi leží různá rozhodování. Člověk někdy přemýšlí a spekuluje, jak se v jaké situaci zachovat. Se složitějšími věcmi si občas nejsme jistí, váháme, jestli je správné to anebo ono... Uvítali bychom nějakou radu. Nejlépe zcela jednoznačnou, aby nás zbavila zodpovědnosti za rozhodnutí, aby za nás rozhodnul někdo jiný.

Hledáme si poradce pro těžká rozhodování.

Někdy hledáme radu v moudrých knihách – to není špatné. Někdy ovšem hledáme i v knihách nemoudrých – protože jak vlastně rozpoznat, která je moudrá a která není?

Někdy chceme radu po denním tisku, hledáme na internetu, v televizi...

Nebo se ptáme lidí – přátel, příbuzných, známých...

Člověk potřebuje poradce.

Jen je otázka, jakého poradce si vybereme a komu nakonec budeme naslouchat...

Na začátku roku se v církvi tradičně připomíná příběh o Ježíšově setkání s ďáblem na poušti. Jistě ho známe dobře, tak se na něj podíváme z trochu jiné strany.

Ďábel podle Biblických pramenů není ani tak zlou silou, která by se zmocňovala člověka, jako to bývá v hororových filmech. Že by se člověka zmocnil a ten by už neovládal sám sebe. Ano, v evangeliích je pár příběhů o lidech posedlých nějakým démonem, ale to jsou velmi výjimečné případy.

Biblický ďábel, Satan je v první řadě našeptávač. Spíše pokušitel než ten, kdo uskutečňuje nějakou lumpárnu...

Biblický ďábel je PORADCE...

Zažil to už Adam, vlastně Eva na začátku v knize Genesis.

Dostali do správy krásnou zahradu, všechno je jim k užitku, jen jeden strom mají obcházet obloukem.

Eva vlastně ani neslyšela ten Boží zákaz – byl dán ještě před jejím stvořením z Adamova žebra – měla ho jen zprostředkovaný od Adama. Nejez z plodů stromu poznání dobrého a zlého.

A už tady je had a ukecává...

Víme, jak to dopadlo – udělali něco, co změnilo celý řád světa. Chtěli se povýšit na bohy – ty, kdo rozhodují, zákonodárce, tvůrce pravidel... a zjistili, že to prostě není v lidských silách, že nedokážou správně rozhodovat ani o sobě samých, natožpak o celém světě.

Neodolali pokušení.

Podobně přichází Satan i k Pánu Ježíši (tomu novému Adamovi).

Počíhá si na Něj ve chvíli, kdy má hlad, ve chvíli, kdy hledá Boží vůle, ve chvíli, kdy se rozhoduje o budoucnosti. A předkládá Mu lákavé vize – osobního zajištění, úžasné moci a nesmírného bohatství. Stačí jen málo – právě tak, jak málo stačilo už v tom rajském příběhu.

Ježíš, na rozdíl od Adama, Satana poradce prokouknul a odehnal. „Jdi mi z cesty, Satane!“
Zvítězil nad ním. Ďábel nemá absolutní moc nad člověkem. To je zvěst evangelia.

Jenže pořád by chtěl radit a napovídat.

Přichází v nejrůznějších rafinovaných podobách. Už nemívá hadí kůži a není tak jednoduché ho rozpoznat. Dokáže být sladký jako med a přesvědčivý jako pojišťovák.

V Ježíšově příběhu ho potkáváme ještě jednou – v učedníku Petrovi (Mt 16,23; Mk 8,33) – který chce Pánu ulehčit jeho dílo, odvést ho na cestu pohodlí a sebezachování, vymluvit Mu Jeho bláznivé myšlenky na utrpení, když před Ním leží taková krásná budoucnost.

Znovu Ježíš velí: „Jdi mi z cesty, Satane!“

Pokušení přišlo v podobě dobrého přítele a jeho nejlepšího úmyslu...

Satan se umí maskovat, přesvědčovat a lákat – tak dlouho do vás hučí, že se stokrát opakovaná lež stane pravdou, přesněji řečeno – už ji nedokážeme rozeznat od nepravdy!

Je jedno, jestli se jedná o konkrétního člověka nebo o telku, jestli nám napovídá blízký kamarád nebo cizí youtuber.

Takovým našeptávačem se může stát dokonce i někdo velmi blízký – manžel nebo třeba rodiče – kolik je kolem nás lidí, kteří mají naprosto zkreslenou představu o sobě samých, protože někdo blízký jim pořád otlouká o hlavu, jak jsou neschopní a špatní.

Nejhorší je to u malých dětí, které si neumí udělat obrázek o sobě samých a vytvářejí si své sebepojetí podle toho, co slyší od lidí, které mají kolem sebe.

Ale i dospělý potřebuje zrcadlo, aby věděl, jak vypadá. A jestliže zrcadlo bude podávat obraz deformovaný, člověk se neubrání.

Někdy se Satan dokonce maskuje za naše vlastní svědomí – když něco pokazíme a začneme pochybovat o Boží milosti i o sobě.

Možná si vzpomenete na povolání proroka Jeremjáše do služby. Bůh mu řekl, že si ho vybral za svého proroka ještě dřív, než se narodil. Jenže Jeremjáš si to nedokázal představit, cítil se moc malý a bezvýznamný, tak namítl, že přece nemůže mluvit Boží Slovo, když je jen malý kluk. A Hospodin musí napravovat Jeremjášovu představu o sobě: „Neříkej, že jsi jenom kluk. Kam tě pošlu, půjdeš, a co ti přikážu, řekneš, a nebudeš se bát, protože Já jsem s tebou.“ Pán Bůh pomáhá člověku odolávat pokušení a satanskému našeptávání.

A tak nám na začátku roku zůstává ta závažná otázka: Komu dopřejeme v tom novém roce sluchu, komu dovolíme, aby nám radil, komu uvěříme?

Rozhodně doporučuji Pána Boha, který nás miluje, je zdrojem vší moudrosti a Jeho rady jsou přímé a vedou k životu.

Jeho Slovo máme zapsané v Bibli.

Držme se Jeho a Satanovi se vyhýbejme ve Jménu a síle Kristově.

Pane Ježíši Kriste, Ty jsi odolal ďáblovým nástrahám a pokušením. Ty jsi jej odehnal a zvítězil jsi nad ním. Prosíme, dej i nám své vítězství, dej ať odoláváme zlému a prosazujeme to, co je správné. Ke Tvé chvále.

AMEN!